

hedslovgivning i det Øjeblik, vi hæve Regulativet, Huller, der ikke blive udfyldte ved Anvendelse af § 185. En Forandring af Bopæl f. Eks. kan fortaages af et Fruentimmer, der staar under Politiets Tilsyn, uden Politidirektørens Tilladelse, thi en saadan Forandring kan ikke siges i Almindelighed at krænke den offentlige Blufærdighed. Et officielt Fruentimmer maa efter det ærede Medlems Forslag have sit Barn hos sig, efter at det har fyldt sit 4de Aar; det kan heller ikke siges at krænke den offentlige Blufærdighed. Hun kan have sin Reereste hos sig; det kan ogsaa ske uden at krænke den offentlige Blufærdighed. Hun maa endvidere modtage Besøg af Mandspersoner, som ikke have naaet den voksne Alder; det kan ogsaa finde Sted, uden at jeg kan se, at det krænker Blufærdigheden; thi de unge Menneſter, som komme til et officielt Fruentimmer, viſe netop derved, at de ikke have nogen Blufærdighed, og naar man ikke har nogen Blufærdighed, ſaa kan man jo heller ikke blive krænket. Ganske viſt ville ſaadanne Kvinder for Fremtiden lige ſaa lidt ſom nu kunne viſe ſig paa Gaden i uſømmelig Paaklædning, thi ſaa krænke de den offentlige Blufærdighed, men de kunne godt viſe ſig i opſigtvækkende Klædebrug, hvad der allerede er mindre heldigt; jeg tror endog, at det vilde være overordenlig vanſtelligt at forhindre dem i at tiltale Folk paa Gaden, naar det blot ikke ſker i uſømmelige Udtryk, og man lægger jo dog i Almindelighed stærk Vægt paa, at det ſkal være ſaadanne Kvinder forment at indlede Samtale paa Gaden; det tror jeg ſom ſagt fremtidig kan gøres. De ville endvidere kunne indtage alle mulige Pladſer i Teatrene og være ſiddende Gæſter i Kafeer og Reſtaurationer, naar blot de i det ydre bevare en anſtændig Opførelſe; men for mig ſtaar det ſaaledes, at det vilde være heldigt, om man fremtidig ogsaa kunde undgaa den Slags Ting. Jeg kan alſaa ikke paa nogen Maade indrømme, at § 185, ſelv anvendt paa den meſt energiſte Maade, kan ſiges at være et tilſtrækkeligt Værn, og jeg tillader mig derfor at faſtholde mit Billede om Plankeværket. Naar Utugtserhvervet er lovligt, kan man ikke ſkelne mellem dette Erhverv og andre, dermed er Røringen givet fri, og Forholdet bliver i alle mulige Retninger forandret. Det ærede Medlem rettede et beſtemt Spørgſmaal til mig om, hvorledes jeg ſyntes, det egentlig nu gik til paa Gaden, om Tilſtanden nu var ſaa overordenlig god. Det vil jeg ikke ſige, det tror jeg ikke den er; men jeg er overbevist om, at den vil blive langt værre, naar det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget. Jeg ſkal

gøre opmærksom paa, at der ved den nuværende Lovgivning er naaet ikke ſaa lidt. Der blev i 1887 anket over den ſkandaløſe Tilſtand, der fandtes paa Veſterbro, og enhver, der daglig færdes der, maa indrømme, at Forholdene have bedret ſig betydeligt, ſiden man i April 1887 i Politivedtægten faſtſlog at bortviſe de omhandlede Kvinder fra Veſterbrogade. Jeg ſkal i øvrigt ikke rette nogen videre Bebrejdelse til det ærede Medlem, der, ſom jeg allerede har indrømmet, har fremsat et meget korrekt Forslag. Det, jeg kun ſavner i det, er en Bemærkning til en viſ Kontrol med dette Væſen. At man hører § 180, ſiger jeg ikke noget til, naar man blot ſamtidig vil antyde tilſtrækkelige Midler til at begrænſe Proſtitutionen. Men ved at gaa med til et Forslag, hvorved det netop ſamtidig med at hæve § 180 forbydes at regulere Proſtitutionen, har han gjort noget ſaadant umuligt. Det ærede Medlem ved godt, at efter den nuværende Lovgivning er Anvendelsen af § 180 et aldeles nødvendigt Gennemgangsled til at kunne kontrollere Proſtitutionen. Det ærede Medlem gjorde ſig ſelv Uret, tror jeg da, naar han antydede, at efter hans Forslag vilde fremtidig Mænd og Kvinder blive ſtillede ens i Viſitationsſpørgſmaalet. Jeg tror ikke, det forholder ſig ſaaledes. Naar vi underſøge Loven af 1874, ſom den vil komme til at ſe ud, efter at det ærede Medlems Forslag er vedtaget, vil det være klart, at i § 3 vil det ogsaa i Fremtiden hedde „naar et Fruentimmer paadrager ſig beſtemt Miſtante for at ſøge Erhverv ved Utugt, ſkal hun til Politiprotokollen adbares herimod og derhos underrettes om de Følger, ſom Overtrædelsen af Advarſelen vil kunne medføre.“ Hun vil, iſølge denne Paragraph, fremdeles blive viſiteret. For Kvinden vil Viſitationen, naar den foretages af en Kvinde, være obligatoriſt, alſaa eksisterer der en Viſitation for Kvinder, ſom ikke eksisterer for Mænd. Jeg kan alſaa ikke indrømme, at det ærede Medlem ved ſit Forslag har ſtillet Mænd og Kvinder ganſke lige, det er i Virkeligheden ikke Tilfældet. Hvad min Statiſtik angaar, tror jeg, at den fremdeles maa ſtaa til troende. Jeg har ikke paa nogen Maade ſagt, at den abſolut beviſer den heldbringende Virkning af den nuværende Lov. Det har jeg ikke paafaaet; jeg har kun anført diſſe ſtatiltiſke Meddelelſer, for derved at viſe, at Udvalgsbetænkningen ikke havde Ret i ſine Antydninger om, at Forholdet er blevet værre netop paa Grund af denne Lov. Det kan man billigt viſt ikke ſige, naar det baade i andre Lande og her i Vandet viſer ſig, at Smitten kan tage